

[Indenrigsministeren]

ikke har været inde i drøftelserne, hverken før eller efter fremsættelsen af forslagene – disse forslag vedkommer overhovedet ikke de kommunale organisationer – så er det egentlig fantastisk at høre. Sagerne er drøftet med sygehusejerne, med de tre amtsråd i hovedstadsområdet, med Københavns og Frederiksberg kommuner og med nogle jyske amtsråd for så vidt angår Hald. Og så har det været drøftet med det sygehusplanlægningsorgan, som folketinget har besluttet at nedsætte for hovedstadsområdet, nemlig hovedstadsrådet. Det er de folkevalgte organer, der har ansvaret over for vælgerne for hver deres del af sygehusvæsenet, man har forhandlet med, for det skal man. Og så er det altså efter hr. Thorndahls helt fantastiske opfattelse af tingene de kommunale organisationer, der har siddet og bestemt, og så har folketinget bare fulgt det, bare været et gummistempel. Det er egentlig lidt beskæmmende, at man ikke har læst og forstået, hvad det drejer sig om, noget bedre end det, disse udtalelser giver udtryk for.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Svend Erik Hovmand sagde for lidt siden i en kort replik, at hans tale ved førstebehandlingen af disse lovforslag var en klar afstandtagen fra forslaget om en styrelseslov for rigshospitalet. Det vil jeg da ikke vove at bestride, når hr. Svend Erik Hovmand siger det, men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad hr. Enggaard, hr. Christophersen, hr. Niels Anker Kofoed, hr. Arne Christiansen, hr. Ivar Hansen og fru Nathalie Lind egentlig mener om den sag.

Sagen er, at det forslag, jeg har lagt på folketingets bord, til punkt og prikke er et resultat af den styringsgrupperapport, som SV-regeringen i vinteren 1978–79 meget grundigt bearbejdede og endte med at vedtage. Derfor vækker det altså, i hvert fald i mit sind, en vis forundring at høre, at venstres gruppe nu tager klart afstand fra forslaget.

Fru Karen Thurøe Hansen beskrev, at der havde været en rolig arbejdsgang i udvalget, og så havde der i de sidste uger været hektisk aktivitet omkring lovforslagene, og jeg opfattede, at det var en negativ ting, at der havde været det. Jeg vil sige, at det da ikke kan undre nogen, at der har været aktivitet omkring disse forslag i et forsøg på at samle et flertal

om dem. Alle ved, at gennemførelsen af disse forslag er forudsætningen for at få bragt sygehusplanlægningen i hovedstadsområdet på plads, og det må dog for enhver politiker, der har fulgt udviklingen i sygehusplanlægningen i København, i hovedstadsområdet, være en klar forpligtelse at medvirke til, at der bliver skabt orden omkring disse ting. Jeg vil snarere sige, at jeg synes, det havde været uansvarligt, hvis man ikke havde udvist en aktivitet for at få bragt forslagene frem til anden og tredje behandling inden folketingssamlingens slutning.

Vedrørende ændringsforslagene, der er stillet, skal jeg sige, at de egentlig mest minder mig om et forsøg på både at blæse og have mel i munden. Samordningen af statens sygehusdrift i hovedstadsområdet sikres efter min opfattelse bedst gennem en sammenlægning af de tre hospitaler under en fælles bestyrelse og direktion, sådan som det er foreslået i lovforslaget. Der er intet grundlag for i hovedstadsområdet administrativt at opretholde tre statslige sygehuse med administrative skodder imellem sig. Skal bestyrelsen have mulighed for at samordne rigshospitalets samarbejde med det øvrige sygehusvæsen i hovedstadsområdet, så må bestyrelsen kunne gennemføre de overordnede dispositioner og sikre en ensartet administrativ gennemførelse af dispositionerne.

Jeg vil da godt føje til, at jeg er lydhør over for den tankegang, der ligger bag mindretallets ændringsforslag. Jeg finder imidlertid, at lovforslaget og bemærkningerne til lovforslaget vil sikre, at der fastsættes sådanne dispositionsregler, at der er skabt den nødvendige garanti for, at der bliver mulighed for at leve inden for rammerne af rigshospitalets styrelseslov. Dispositionsbestemmelserne skal konkretisere de nærmere regler for ansvarsfordelingen mellem bestyrelsen, direktionen og funktionschefer og andre bevillingsansvarlige ledere, herunder de enkelte hospitalsafdelingers ret til selvstændige dispositioner og et selvstændigt ansvar.

På denne baggrund må jeg derfor afvise ændringsforslagene.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst over for hr. Dræbye, som omtalte min ordførertale under første behandling, henvise til de indledende bemærk-